

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/233/2019
Identifikačné číslo spisu:	6315209341
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2020
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:6315209341.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Y. S., trvale bytom v S. XXX, zastúpenej advokátskou kanceláriou BOĽOŠ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 23, IČO: 36 866 261, proti žalovaným 1/ W. O. a 2/ D. O., obom trvale bytom v S. XX, obom zastúpeným, JUDr. Ing. Darinou Králikovou, advokátkou v Banskej Bystrici, Nám. Štefana Moyzesa 17A, o určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy a iné, vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 5 C 475/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. mája 2019 sp. zn. 11 Co 283/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalované majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Brezno (ďalej len „súd prvej inštancie“) dňa 23. decembra 2015 pôvodne domáhala voči žalovaným 1/ a 2/ určenia platnosti a účinnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou ako kupujúcou a žalovanými 1/ a 2/ ako predávajúcimi dňa 2. septembra 2013, predmetom ktorej bola kúpa nehnuteľností vedených Okresným úradom Brezno pre obec Telgárt, katastrálne územie S., na LV č. XXXX ako parcela registra „C“ č. XXX/X - ostatné plochy o výmere 806 m², parcela registra „C“ č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 116 m², parcela registra „C“ č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 186 m² a stavba - rodinný dom s predajňou súpis. č. XX, postavený na parcele registra „C“ č. XXX/X a stavba - rodinný dom súpis č. XX, postavený na parcele registra „C“ č. XXX/X. V priebehu sporu žalobkyňa písomným podaním zo dňa 12. decembra 2016 a doplneným písomným podaním zo dňa 21. marca 2017 žiadala o pripustenie zmeny žaloby s tým, že sa domáhala určenia, že odstúpenie žalovaných zo dňa 1. decembra 2015 od kúpnej zmluvy, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovanými dňa 2. septembra 2013 je neplatné a práva a povinnosti z kúpnej zmluvy, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovanými dňa 2. septembra 2013 naďalej trvajú. Túto zmenu žaloby v zmysle návrhu žalobkyne súd prvej inštancie uznesením zo dňa 8. decembra 2017 pripustil. Následne, písomným podaním zo dňa 27. apríla 2018 požiadala žalobkyňa o ďalšie pripustenie zmeny žaloby v nasledujúcom znení: „I. Súd určuje, že u žalovanej 1/ a žalovanej 2/

nebolo listom zo dňa 1. decembra 2015, označeným ako Odstúpenie od kúpnej zmluvy, a z dôvodov v liste uvedených dané právo na odstúpenie od kúpnej zmluvy, uzavretej medzi žalobkyňou ako kupujúcou a žalovanou 1/ a žalovanou 2/ ako predávajúcimi dňa 2. septembra 2013, predmetom ktorej je odplatný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam evidovaným Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, pre okres W., obec S., katastrálne územie S., na liste vlastníctva č. XXXX, ako parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape pod parc. č. XXX/X, ostatné plochy, o výmere 806 m²; parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoría, o výmere 116 m²; parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoría, o výmere 186 m²; a stavba - rodinný dom s predajňou, na parcele č. XXX/X; stavba - rodinný dom, na parcele č. XXX/X. II. Súd ukladá povinnosť žalovanej 1/ a žalovanej 2/ uzatvoriť kúpnu zmluvu so žalobkyňou, ktorej predmetom bude prevod vlastníckeho práva zo žalovanej 1/ v podiele 1/2 a zo žalovanej 2/ v podiele 1/2 na žalobkyňu v podiele 1/1 k nehnuteľnostiam evidovaným Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, pre okres Brezno, obec S., katastrálne územie S., na liste vlastníctva č. XXXX, ako parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape pod parc. č. XXX/X, ostatné plochy, o výmere 806 m²; parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoría, o výmere 116 m²; parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoría, o výmere 186 m²; a stavba - rodinný dom s predajňou, na parcele č. XXX/X; stavba - rodinný dom, na parcele č. XXX/X, za kúpnu cenu 50.000,- €, ktorá bola žalobkyňou v plnej výške uhradená v čase pred vydaním tohto rozhodnutia, v znení kúpnej zmluvy, ktorá tvorí prílohu tohto rozhodnutia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“ O tejto zmene žaloby súd prvej inštancie rozhodol uznesením zo dňa 19. júla 2018 tak, že zmenu žaloby nepripustil. Predmetom konania tak ostala žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, „že odstúpenie žalovaných zo dňa 1. decembra 2015 od kúpnej zmluvy, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanými dňa 2. septembra 2013, je neplatné a práva a povinnosti z kúpnej zmluvy, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanými dňa 2. septembra 2013, naďalej trvajú.“

2. Súd prvej inštancie rozsudkom z 19. júla 2018 č. k. 5 C 475/2015-303 I. žalobu v celom rozsahu zamietol a II. žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 37 ods. 1 a 3, § 48 ods. 1 a 2, § 488, § 517, § 566 a § 588 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej „O. z.“) a § 137 a § 470 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení zákona č. 87/2017 Z.z. a dnes už i zákona č. 350/2018 Z.z., ďalej tiež len „C. s. p.“). Uvedol, že určovací žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplne vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo. V predmetnom spore, keďže v kúpnej zmluve bolo dohodnuté, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam prechádza na žalobkyňu ako kupujúcu rozhodnutím správy katastra Brezno, ktorým sa povoľuje vklad vlastníckeho práva v prospech kupujúcej až po úplnom zaplatení kúpnej ceny, pričom žalobkyňa v konaní tvrdila, že v priebehu konania došlo z jej strany k úhrade už celej kúpnej ceny, čo však žalované popreli, podľa názoru súdu prvej inštancie v tomto štádiu konania odstrániť neistotu v danom prípade by bolo možné len podanou žalobou o určenie vlastníckeho práva, na základe ktorého by potom žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam a otázku platnosti prípadne neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy, ako aj otázku, či práva a povinnosti z kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanými dňa 2. septembra 2013 naďalej trvajú, by si súd riešil ako otázku predbežnú. Dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože jej právne postavenie by zostalo nezmenené a i po takomto určení by nutne nasledoval spor o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Za daného stavu preto žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol. Dodal, že aj v prípade, že by bola pripustená zmena žaloby tak, ako ju navrhla žalobkyňa podaním z 27. apríla 2018, by nebol preukázaný naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Napriek tomu, že potom už nebolo potrebné zaoberať sa vecným prejednaním sporu, súd prvej inštancie sa ním zaoberal, a to najmä z dôvodu, že vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, pričom vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel k názoru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 C. s. p.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne, rozsudkom zo 16. mája 2019 sp. zn. 11 Co 283/2018 I. rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako

vecne správny potvrdil a II. žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že vzhľadom na určovaní charakter podanej žaloby súd prvej inštancie správne skúmal v zmysle ustanovenia § 137 písm. c/ C.s.p, existenciu naliehavého právneho záujmu a po zistení, že naliehavý právny záujem absentuje, žalobu zamietol s čím odvolací súd v celom rozsahu súhlasil a v podrobnostiach naň odkázal. Odvolací súd sa stotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý zmenu žaloby nepripustil. Podľa neho konal v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Zdôraznil, že ak súd zamietla určovaciu žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, je vylúčené, aby súčasne žalobu preskúmal po vecnej stránke, preto označil odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, týkajúce sa vecnej stránky prejednávanej veci nadbytočné, majúce znaky nepreskúmateľnosti rozhodnutia z dôvodu, že dôvod zamietnutia žaloby vylučuje, aby sa súd zaoberal meritom veci (ako to správne uviedol aj súd prvej inštancie). Na základe uvedeného preto aj vecné námietky žalobkyne v podanom odvolaní nemali za následok zaoberanie sa meritom veci zo strany odvolacieho súdu, pokiaľ sa tento stotožnil s dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie žalobu zamietol. Odvolací súd sa preto nemohol vysporiadať s argumentáciou žalobkyne v odvolaní, ktorá sa týkala vecných otázok mimo dôvodov, pre ktoré súd prvej inštancie žalobu zamietol a skutočností, ktoré neboli predmetom konania. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanoveniami § 262 ods. 1 a § 255 C. s. p.

4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že je prípustné podľa § 420 písm. f/ C. s. p., lebo jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uviedla, že súdy nepostupovali správne, keď v rozpore s kogentnými ustanoveniami C. s. p. nepripustili zmenu žaloby, čím bolo porušené právo žalobkyne na spravodlivý proces. Tvrdila, že súd nesprávne vyhodnotil prípustnosť, resp. neprípustnosť (tretieho) žalobného návrhu, pričom rozhodnutie o neprípustení nezdôvodnil v zmysle uvedených intencií a postupoval tak v rozpore s ustanovením § 143 ods. 1 C. s. p. Žalobný návrh bol podľa dovolateľky prípustný podľa § 137 písm. a/ C. s. p. a súd by potom nemohol zamerať svoje rozhodovanie o žalobe na existenciu alebo neexistenciu naliehavého právneho záujmu, pretože žaloby o nahradenie prejavu vôle sú žalobami o splnenie povinnosti, kde sa preukázanie naliehavého právneho záujmu nevyžaduje. Žiadala, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalované 1/ a 2/ považujú dovolanie žalobkyne za neopodstatnené a navrhujú, aby ho dovolací súd zamietol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C. s. p.) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného konania osobitné postavenie. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 C. s. p.

8. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym

procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

10. Žalobkyňa vyvodzujúc prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. namietala, že súd prvej inštancie nepripustil zmenu žaloby (jej v poradí tretí žalobný návrh), čím jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

12. Z ustanovenia § 139 C. s. p. vyplýva, že žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

13. Zmena žaloby je prejavom (jednou z foriem) dispozičnej zásady, ktorá je typická pre sporové konanie a umožňuje strane sporu vystupujúcej na strane žalobcu (na strane žalovaného len v prípade zmeny vzájomnej žaloby), aby modifikovala svoj žalobný návrh, ktorý však nie je prostriedkom procesného útoku alebo obrany (§ 149 C. s. p.). Možnosť meniť žalobu však nie je absolútna a zákon ju obmedzuje najmä z dôvodov hospodárnosti.

14. Žalobu možno zmeniť počas konania. V rámci konania v prvej inštancii je zmena žaloby neprípustná v spotrebiteľských sporoch, avšak len v prípade, ak je spotrebiteľ na strane žalovaného (§ 294 C. s. p.). Zákon ďalej výslovne nepripúšťa zmenu žaloby v odvolacom konaní (§ 371 C. s. p.) a v dovolacom konaní (§ 438 ods. 2 C. s. p.). Z uvedeného možno vyvodiť záver, že zmena žaloby prichádza do úvahy len v rámci konania v prvej inštancii. Žalobca teda môže žalobu meniť do momentu vyhlásenia rozsudku vo veci samej (§ 219 C. s. p.) alebo do momentu jeho vydania (kontumačný rozsudok, platobný rozkaz a pod.), ak sa rozsudok nevyhlasuje verejne. Ak sa konanie v prvej inštancii končí vydaním uznesenia (zastavenie konania, odmietnutie žaloby), použije sa ustanovenie § 235 C. s. p.

15. Zmena žaloby ako dispozičný procesný úkon strany môže mať formu podania (§ 123 C. s. p a nasl.) alebo môže byť urobená ako prednes strany na pojednávaní (§ 181 C. s. p.).

16. Podľa § 140 C. s. p., zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo, a taktiež je to i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Za zmenu žaloby sa však nepovažuje úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

17. Podľa § 142 C. s. p., o prípustnosti zmeny žaloby súd rozhoduje uznesením (§ 234 ods. 1) voči ktorému nie je prípustné odvolanie (§ 357 a contrario), a to spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania. Uznesenie, ktorým súd pripustil zmenu žaloby, doručuje súd subjektom, ak neboli prítomné na pojednávaní, na ktorom nastala zmena, do vlastných rúk.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie o zmene žaloby tak, ako ju navrhla žalobkyňa

podaním zo dňa 27. apríla 2018, doručeným súdu dňa 30. apríla 2018, rozhodol na pojednávaní konanom dňa 19. júla 2018 uznesením tak, že zmenu žaloby nepripustil, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení a aj v prípade, ak by bola pripustená zmena žaloby tak, ako ju navrhla žalobkyňa, ani v takom prípade by nebol preukázaný naliehavý právny záujem na požadovanom určení z dôvodov, pre ktoré žalobu zamietol, navyše dodal, že aj keby bola pripustená zmena žaloby vo vzťahu k druhému navrhovanému výroku, ani tomuto návrhu by vyhovieť nemohol, nakoľko v súkromnom práve platí zásada zmluvnej voľnosti, nemožno inému kontrahovaniu záväzku právneho vzťahu jednej z kontrahujúcich strán jednostranne nanútiť a výsledky doterajšieho konania by nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Keďže nepripustenie zmeny žaloby namietala žalobkyňa aj v odvolacom konaní, vysporiadal sa s touto námietkou aj odvolací súd, ktorý v tejto súvislosti poukázal na to, že v predmetnom konaní z vykonaného dokazovania do vyhlásenia uznesenia o nepripustení zmeny žaloby vyplýva, že dokazovanie bolo vedené predovšetkým k dôvodnosti odstúpenia od zmluvy zo strany žalovaných 1/ a 2/, kde žalobkyňa poukazovala na dôvody neplatnosti takéhoto úkonu žalovaných. Dokazovanie sa zameriavalo na preukázanie úhrady kúpnej ceny nehnuteľnosti, dodržanie splatnosti jednotlivých splátok kúpnej ceny, omeškania so splátkami zo strany žalobkyne a prípadného súhlasu žalovaných 1/ a 2/ s oneskoreným plnením zo strany žalobkyne. Žiaden z vykonaných dôkazov nesmeroval k zisteniu takých skutočností, z ktorých by vyplývala povinnosť žalovaných uzatvoriť kúpnu zmluvu so žalobkyňou, predmetom ktorých bude prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Odvolací súd uviedol, že z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že dôvodom, pre ktorý sa návrhu na zmenu žaloby nevyhoví (zmena žaloby nie je pripustená) je zásada hospodárnosti konania, ktorá má súvis s doposiaľ vykonaným dokazovaním, ktorého výsledky v doterajšom konaní nie sú dostatočným podkladom pre konanie o zmenenej žalobe. V rozpore so zásadou hospodárnosti konania by bolo domáhať sa nahradenia prejavu vôle (uloženie povinnosti uzatvoriť kúpnu zmluvu), pretože také konanie si vyžaduje kvalitatívne iné dokazovanie ako žaloba o určení. Preto rozhodnutie súdu prvej inštancie o zmene žaloby nemohlo ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej.

19. Osobitne treba zdôrazniť, že úvaha, či výsledky konania, ku ktorým sa dospelo pred žalobcom požadovanou zmenou žaloby, (ne)môžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, súvisí s predbežným hodnotením dôkazov a výsledkom vnútorného presvedčenia sudcu a jeho myšlienkového postupu; preto táto úvaha patrí len súdu rozhodujúcemu o návrhu na pripustenie zmeny žaloby. Pokiaľ je ním súd prvej inštancie, žalobca nie je oprávnený napadnúť odvolaním správnosť tejto jeho úvahy, lebo odvolanie proti uzneseniu, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena žaloby, nie je prípustné. Ani dovolací súd, posudzujúci prípustnosť dovolania z hľadiska možnosti výskytu procesnej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (aktuálne v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p.), nemôže prehodnocovať správnosť tejto úvahy súdu. (viď sp. zn. 3 Cdo 262/2009).

20. Pokiaľ dovolateľka vytyka súdom to, že nesprávne právne posúdili návrh na zmenu žaloby tým, že návrhu nevyhoveli, dovolací súd pripomína, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

21. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani po 1. júli 2016 nie je žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia vecí (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť uskutočňovať procesné oprávnenia niektorou zo strán civilného sporového konania.

22. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalobkyne z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. nevyplýva, preto procesne neprípustné dovolanie žalobkyne odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p.

23. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.